

Noget af det, kritikerne overser, er, at den europæiske menneskerettighedskonvention blev inkorporeret i dansk ret for mere end 10 år siden; det var i 1992. Den er altså en del af dansk ret, og på intet punkt i lovforslaget laves der om på den ret. Der er jo ikke en eneste paragraf, hvor man siger, at hermed ændres i den europæiske menneskerettighedskonvention, som blev gjort til dansk lov i 1992.

At lovforslaget respekterer menneskerettighederne underbygges af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, for på trods af at tilknytningskravet blev indført for 4 år siden, er der ikke afsagt domme vedrørende afgørelser om meddelelse af opholdstilladelse, som går imod Danmark, og der er heller ikke udsigt til, at det vil ske.

Regeringen har gentagne gange slået fast – det er virkelig et mantra – at enhver ændring i udlændingelovgivningen skal være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Det var også et led i min ansættelsesaftale for knap 2 år siden. Det er et ufravigeligt krav fra regeringspartierne og regeringen, og det kan slet ikke diskuteres. Derfor har foreneligheden med Danmarks internationale forpligtelser også været nøje undersøgt af juristerne i både Integrationsministeriet og i Justitsministeriet.

Så vil jeg lige minde om, at i international ret er det jo et almindeligt anerkendt princip, at ægteskaber kun skal kunne indgås med ægtefællernes frie og uforbeholdne samtykke. Det er jo også en del af den internationale ret. Det følger bl.a. af verdenserklæringen om menneskerettigheder og af FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen mener, at loven kun rammer bestemte kulturer, og professor Eva Smith har været inde på noget lignende i en artikel i Politiken. Det kan der jo være noget om. Da vi vedtog en lov imod omskæring af kvinder, var det en lov, der ramte nogle ganske få kulturer og ingen andre. Var det også diskrimination?

Forbuddet mod tvangægteskaber rammer nogle ganske bestemte kulturer og ingen andre. Er det forskelsbehandling eller diskrimination? Skal vi nu ikke lige holde fast i, at vi lever i en verdensdel, hvor vi har nogle generelle principper, der gælder for individet, og når der er bestemte kulturer, som krænker de principper, så reagerer vi imod det med lovgivning, og det er ikke diskrimination.

Hr. Kamal Qureshi har nævnt den danske statsborger, som kun har boet kort tid i Danmark, og derefter har han boet et helt andet sted og har måske glemt at tale dansk, hvorefter han efter loven alligevel bliver behandlet bedre end den, der ikke er statsborger, og som har boet her måske det meste af livet og taler udmærket dansk. Ja, vil jeg sige til hr. Kamal Qureshi, sådan er det med statsborgerskab. Det giver nogle rettigheder og nogle pligter, herunder værnepligt. Der er intet mærkeligt i, at statsborgerskab fører til, at nogle døre er åbne, som ikke er åbne for alle.

Men hvis man har den opfattelse, at alle grænser er i strid med menneskerettighederne, er det naturligvis en forargelse overhovedet at have begrebet statsborgerskab, og det er da rigtigt, at vi kun har haft det i godt 200 år her i landet. Men jeg tror, at det er noget, der er kommet for at blive, og det findes jo også i andre lande.

Med hensyn til tilknytningskravet har vi lagt meget vægt på at sidestille herboende udlændinge, som er født og opvokset her i landet, eller er kommet hertil som mindre børn og har haft deres opvækst her i landet, med personer med dansk indfødsret. Det er vi forpligtet til ifølge vores internationale forpligtelser, ifølge de konventioner, vi har underskrevet. Det er derfor, man med sikkerhed kan sige, at her ikke er tale om diskrimination, for de mennesker, som i øvrigt har den samme faste og varige tilknytning som en dansk statsborger og har været her i landet stort set lige så længe, har krav på at blive behandlet stort set på samme måde. Det er vi forpligtet til ifølge de internationale forpligtelser.

Det betyder i praksis, at den herboende ægtefælle eller samlever, som ikke har haft indfødsret i 28 år, men er født og opvokset her, uanset ændringen vil blive stillet på samme måde som personer, der har haft indfødsret i 28 år. Det gælder altså også, hvis man først er kommet som mindre barn. Det er derfor, at mine embedsmænd har genopfundet det gode gamle ord barnsben. Jeg synes, det er dejligt, at vi får det genindført. Hvis man fra barnsben har boet her i 28 år, så bliver man sidestillet med dem, der har været statsborgere i 28 år. Det har vi omhyggeligt sat ind, for at der ikke skulle være tale om ulovlig forskelsbehandling.

Den europæiske menneskerettighedskonvention indebærer ikke en generel og ubetinget ret til ægtefællesammenføring. Og den indebærer heller ikke en ret til selv at bestemme, i hvilket